

Namens het personeel bood de heer Weyenberg enkele cadeaus aan.

wezen zijn hem daar dankbaar voor geweest en ze zijn het, als ze nog leven, nog steeds. Nu wordt dat anders. Sommige verenigingen die hun jongens naar Neerbosch sturen, willen liever dat ze in de ambachtsschool of bij particulieren in Nijmegen opgeleid worden. Toch is er nog altijd in verschillende werkplaatsen een aantal „Neerbossche” jongens. De oude gebouwen werden gemoderniseerd, nieuwe machines aangeschaft en zo doet ook dit onderdeel van de inrichting nog steeds zijn nut.

Ginds staat de Kapel waar vanmiddag de plechtige samenkomst zal plaats vinden, voor de intree van de nieuwe en het afscheid van de oude directie. De oude Kapel! Toch is het oude Neerbosch ook van de buitenkant gezien wel veranderd. Nieuwe schoolgebouwen, nieuwe paviljoens, belangrijke verbouwingen, als van de oude scholen, die vroeger zo'n mistroostige indruk maakten, rondom het kale pleintje. Nu zijn er moderne behuizingen van gemaakt en men heeft er de

Na de dagwijding in de Kapel was er een receptie voor personeel en kinderen in de tekenschool.

DOOR **DS. H. KLUIN**

z.g. verticale groepen gehuisvest: niet meer grote groepen van jongens of meisjes van dezelfde leeftijd, maar familie-groepen.

Terwijl we de inrichting binnenreden, zagen we hier en daar groepjes jeugdige Neerboschers. Ze hebben een vrije dag: geen school en vrij van de werkplaats. Vanmorgen hebben ze al een feestelijke bijeenkomst gehad en ze dragen nog zondagse kleren. Geen zweem meer van uniforme kleding! Als we na afloop van onze samenkomst wegrijden, zien we jongens in de vrolijke kleuren van hun voetbalplunje, op weg naar het voetbalveld. Meisjes spelen in hun lichte kledjes. Het is een prachtige zonnige dag en daarbij passen de vrolijke, beweeglijke groepjes jongens en meisjes. Een mooie afwisseling, nu we uit het gedempte licht van de Kapel komen, waar geen sombere, maar wel een ernstige stemming heerste. Een stemming van „grote” mensen, die zich opge-

maakt hebben om een belangrijke gebeurtenis bij te wonen. Vóór het begin zag men bestuursleden in het zwart, die de genodigden verwelkomden. Ook leden van het personeel, keurig aangedaan, die plaatsen aanwezen. Ons treffen bij het binnenkomen de welluidende tonen van het mooie orgel, dat indertijd kon worden aangeschaft. Een jong organist, van elders gekomen, zoals we op onze belangstellende vraag horen, bespeelt het instrument met meesterhand. Een uitstekende introductie van de bijeenkomst. Dan stilte. Bestuursleden leiden de directie binnen, die afscheid gaat nemen: mr. en mevrouw mr. van Lindonk-Honig. Ook de nieuwe directeur mr. Joh. Visser.

Opening door de voorzitter ds. D. J. Haspels. Daarna de toespraken. Men heeft de lengte daarvan wijselijk beperkt door tevoren slechts enkele sprekers te vragen.

De vertegenwoordiger van de regering, secretaris-generaal

Hij vermeldde de waardering die men daar had voor het pogen te Neerbosch om de oude inrichting aan te passen aan de behoeften van de moderne tijd en dankte de heer en mevrouw van Lindonk op hartelijke toon voor de

Twee oud-directeuren: mr. W. P. van Lindonk op het spreekgestoelte en in de tweede bank geheel rechts de oud-predikant-directeur ds. H. Kluin.

mr. J. C. Tenkink, spreekt namens de minister van justitie, zijn waardering uit voor het werk der kinderbescherming, in het bijzonder dat te Neerbosch. De officiële belangstelling voor Neerbosch werd nog versterkt door de persoon van de heer en mevrouw van Lindonk, die niet alleen hier, maar ook in Mettray en in het vroegere Ned. Indië dit werk verricht hebben, terwijl de heer van Lindonk nog allerlei ander jeugdwerk heeft gedaan en hoofd is geweest van de 7de afdeling van justitie. Namens H.M. de koningin kan de spreker medelen dat mevrouw van Lindonk de onderscheiding ten deel is gevallen van Ridder in de Orde van Oranje Nassau. Applaus van alle kanten. De actieve organist zet het Wilhelmus in, dat met animo wordt meegezongen. Namens verschillende instanties op het gebied van de kinderbescherming sprak de heer Haeck, directeur van Valkenheide.

Mevrouw Beerman spelde onder de tonen van het Wilhelmus de nieuwe ridder de versierselen op.

persoonlijke vriendschap die hij van hen had mogen ontvangen.

Dan betreedt de scheidende directeur het spreekgestoelte, spreekt zijn blijdschap uit over de onderscheiding van mevrouw, zijn erkentelijkheid voor de steun van het bestuur en alle Neerbosch' vrienden; zijn dank voor alle vriendschap die hij van collega's en van regeringsinstanties heeft mogen ondervinden.

Ook de pas geridderde directrice geeft in een levendig speechje haar blijdschap te kennen over haar onderscheiding, nadat eerst mr. van Lindonk nog een beschouwing heeft gegeven over belangrijke vragen, die het opvoedingswerk meebrengt en waarmee hij zoveel jaren heeft te doen gehad. Vooral het vraagstuk gezins- en gestichtsverpleging. Hij

Vele autoriteiten gaven van hun belangstelling blijk tijdens de receptie.

meent dat beide elkaar nodig hebben en zou meer wederzijdse waardering en samenwerking willen zien. Terecht.

Tenslotte spreekt de nieuwe directeur een kort, sober woord. Hij heeft zijn werk in andere delen van het geheel van de kinderbescherming niet zonder moeite vaarwel kunnen zeggen. Maar hij wil, gesteund door het bestuur en de grote vrienden-

De nieuwe ridder.

kring van Neerbosch, al zijn krachten aan dit nieuwe werk geven.

Als men hem daar zo rustig ziet staan temidden van de grote menigte, die de Kapel vult en eenvoudig en welbewust hoort spreken, komt men onder de indruk van de gedachte aan de gewichtige taak, die deze nog jonge man wacht. We wensen hem in stilte toe, dat hij met

De dag werd besloten met een gezellige feestavond. De heer en mevr. Visser temidden van de kinderen.

Gods hulp het oude Neerbosch met nieuw leven mag bezielen, voortgaande op de weg, door zijn voorgangers gebaad.

Ik kan de receptie in de nieuwe gymnastiekzaal die nog volgt, niet meer bijwonen. 'k Word vriendelijk teruggereken. Nog even rondrijden over het terrein? Ja, natuurlijk graag! Daar is het bekende Laantje op het middenplein. Daar de nieuwe scholen, waar de bezoekers zich nu heen begeven. Hier en daar groepjes kinderen, clubjes medewerkers of oud-medewerkers, waarvan er nog zijn, die met ons te Neerbosch waren. Een groet uit de verte, gewuif, even een paar woorden bij het geopende portier gewisseld. Het voetbalveld; de landerijen van Neerbosch verderop. Er is een weelde van gras en ook de bouwlanden beloven veel. De prachtige boerderij. De werkplaatsen. De tekenschool. Ginds het laantje naar het kerkhof, waar we zo vaak liepen na het sterven van een van onze Neerbosch-kinderen. Het ziekenhuis. Alles spreekt ons toe; vertelt van moeilijke dagen en van mooie dagen. Door licht en donker heen is Neerbosch ons „eigen” geworden. Ook aan de scheidende directie is Neerbosch lief geworden. Zal de nieuwe directeur die we daar in de Kapel zagen staan en hoorden spreken, met zijn vrouw ook de weg vinden tot het „hart” van Neerbosch? En Neerbosch de weg tot zijn hart? God geve het.

